A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2017. március 2.*[i]

„Előzetes döntéshozatal — Környezet — 2009/28/EK irányelv — A 2. cikk második bekezdésének a) pontja — Megújuló energiaforrásból előállított energia — Vízenergia — Fogalom — Valamely másik üzem ipari szennyvizének kiürítési pontján található kisméretű vízerőműben előállított energia”

A C-4/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Cywilny (varsói fellebbviteli bíróság, polgári tanács, Lengyelország) a Bírósághoz 2016. január 4-én érkezett, 2015. október 1-jei határozatával terjesztett elő az előtte

a **J. D**.

és

a **Prezes Urzędu Regulacji Energetyki** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Prechal, A. Rosas, C. Toader és E. Jarašiūnas (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a J. D. képviseletében T. Gałecki radca prawny,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Garofoli avvocato dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében K. Talabér-Ritz és K. Herrmann, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. november 15-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: lengyel.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a megújuló energiaforrásból előállított energia [helyesen: energia felhasználásának] támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 140., 16. o.) értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a J. D. és a Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (az energiaügyi szabályozó hatóság elnöke, Lengyelország) között annak tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy ez utóbbi a J. D. részére megtagadta a valamely másik üzem ipari szennyvizének kiürítési pontján található kisméretű vízerőműben történő villamosenergia-termelésre vonatkozó koncesszió meghosszabbítását.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2009/28 irányelv

3 A 2009/28 irányelv (1) és (30) preambulumbekezdése kimondja:

„(1) Az európai energiafogyasztás ellenőrzése és a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának növelése, valamint az energiatakarékosság és fokozott energiahatékonyság fontos részét képezi az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez […] szükséges intézkedéscsomagnak. Ezek a tényezők fontos szerepet játszanak az energiaellátás biztonságának előmozdításában, a műszaki fejlődés és innováció támogatásában, foglalkoztatási lehetőségek biztosításában és a regionális fejlesztésben […]

[…]

(30) Ezen irányelv alkalmazásában a vízenergia és a szélenergia részarányának kiszámításakor az éghajlati változásokból eredő hatásokat a normalizálási szabály alkalmazásával kell kiegyenlíteni. Továbbá, a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamos energia nem tekintendő megújuló energiaforrásból előállított villamos energiának.”

4 Ezen irányelv 1. cikke, amely meghatározza az irányelv tárgyát és hatályát, kimondja:

„Ez az irányelv közös keretet hoz létre a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatására. Kötelező nemzeti célkitűzéseket állapít meg a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt összarányára […] vonatkozóan. […]”

5 Az említett irányelv 2. cikke, amely a fogalommeghatározásokat tartalmazza, kimondja:

„Ezen irányelv alkalmazásában a [villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 96/92/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i] 2003/54/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [HL 2003. L 176., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 211. o.] fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

Ezen irányelv alkalmazásában továbbá:

a) »megújuló energiaforrásból előállított energia«: a nem fosszilis megújuló energiaforrásokból származó energia: szél-, nap-, légtermikus, geotermikus, hidrotermikus, valamint az óceánból nyert energia, vízenergia, biomassza, hulladéklerakó helyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok és biogázok energiája;

[…]”

6 A 2009/28 irányelv 3. cikke „A megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználására vonatkozó összesített kötelező nemzeti célértékek és intézkedések” címet viseli. Ezen cikk első bekezdése értelmében a tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a végső fogyasztásban betöltött, az ezen irányelv 5–11. cikkének megfelelően számított részaránya 2020-ban legalább – az ezen irányelv I. melléklete A. részének harmadik oszlopában – a nemzeti átfogó célkitűzésük vonatkozásában megállapított részarány.

7 Ugyanezen irányelvnek „A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának kiszámítása” című 5. cikke előírja:

„(1) A megújuló energiaforrásokból előállított energia teljes bruttó fogyasztását [helyesen: energiára vonatkozó teljes bruttó energiafogyasztást] a következő elemek összeadásával kell kiszámítani:

a) a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia teljes bruttó fogyasztása [helyesen: energiára vonatkozó teljes bruttó energiafogyasztás];

[…]

(3) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia teljes bruttó fogyasztását [helyesen: energiára vonatkozó teljes bruttó energiafogyasztást] a megújuló energiaforrásokból a tagállamban előállított villamosenergia-mennyiségből a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamosenergia-mennyiség kivonásával kell kiszámítani.

[…]

A víz- és szélenergiával termelt villamos energiát a II. mellékletben megállapított normalizálási szabálynak megfelelően kell kiszámítani.

[…]

(7) A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának kiszámítása során az energiastatisztikáról szóló, 2008. október 22-i 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben [(HL 2008. L 304., 1. o.)] szereplő módszert és fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

[…]”

8 A 2009/28 irányelv II. mellékletében foglalt, a vízenergiával termelt villamos energia elszámolásához alkalmazott normalizálási szabályból kitűnik, hogy egy adott évben a tagállam összes vízerőműve által megtermelt normalizált villamosenergia-mennyiséget többek között az érintett tagállam összes vízerőműve által ténylegesen megtermelt villamosenergia-mennyiség figyelembevételével kell meghatározni, a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamosenergia-termelés kivonásával.

A 2003/54 irányelv

9 A 2003/54 irányelvet hatályon kívül helyezte a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.). A 2009/72 irányelv 48. cikke szerint ez a hatályon kívül helyezés 2011. március 3-án lépett hatályba, és a hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat a 2009/72 irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni.

10 A 2003/54 irányelv 2. cikkének (30) bekezdése a „megújuló energiaforrásokat” úgy határozta meg, mint „a megújuló, nem fosszilis energiaforrások (szél, nap, geotermális, hullám, árapály, víz és biomassza, hulladéklerakó-gáz, szennyvízkezelő telepeken keletkező gáz és biogáz)”. Ugyanezt a fogalommeghatározást vette át a 2009/72 irányelv 2. cikkének (30) bekezdése.

Az 1099/2008 rendelet

11 Az 1099/2008 rendelet B. mellékletének különösen az a célja, hogy az energiastatisztika évenkénti gyűjtésének hatáskörét leírja. A „Megújuló és hulladékból nyert energia” című fejezet szerint az adatgyűjtés – e melléklet 5.1.1 pontja alapján – alkalmazandó a „vízenergiára”, amelyet a következőképpen határoz meg:

„A víz vízerőművekben villamos energiává átalakított helyzeti és mozgási energiája. Magában foglalja a szivattyús energiatározást. […]”

12 Ezen B. mellékletet többek között a 2013. február 13-i 147/2013 bizottsági rendelet (HL 2013. L 50., 1. o.) módosította, de a vízenergia fogalommeghatározása változatlan maradt.

A lengyel jog

13 Az 1997. április 10-i Ustawa prawo energetyczne (az energiáról szóló törvény) alapeljárásban alkalmazandó változatának (Dz. U. 2012., 1059. alszám, a továbbiakban: „az energiáról szóló törvény”) 3. cikke előírja:

„Az e törvényben használt fogalmak az alábbi jelentéssel bírnak:

[…]

20) megújuló energiaforrás: olyan energiaforrás, amelynek esetében a feldolgozási folyamatban az alábbi energiák hasznosítására kerül sor: szél-, nap-, légtermikus, geotermikus vagy hidrotermikus energia, hullámokból, tengeri áramlatokból és árapályból, folyók eséséből nyert energia, valamint biomasszából, hulladéklerakó helyeken keletkező biogázból, valamint a szennyvízelvezetés, illetve -kezelés vagy a lerakott növényi és állati maradékanyagok lebomlásának folyamata során keletkező biogázból nyert energia;

[…]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

14 A J. D. a villamosenergia-termelés ágazatában tevékenykedő vállalkozás. A 2004. november 20. és 2014. november 20. közötti időszakban koncesszióval rendelkezett megújuló energiaforrásból előállított villamos energia termelésére irányuló tevékenység két kisméretű, biogáz alapú erőműben és egy

kisméretű vízerőműben történő folytatására; ez utóbbi valamely olyan másik üzemből származó szennyvíz (ipari szennyvíz) kiürítési pontján található, amely nem foglalkozik villamosenergia-termeléssel.

15 2013. március 5-én a J. D. e koncessziónak egy újabb időszakra történő meghosszabbítását kérte. Az energiaügyi szabályozó hatóság elnöke 2013. november 6-i határozatával elutasította e meghosszabbításra irányuló kérelmet a kisméretű vízerőmű tekintetében azzal az indokkal, hogy csak olyan vízerőművek ismerhetők el megújuló energiaforrásból energiát előállító létesítményként, amelyek hullámok, tengeri áramlatok és árapály, valamint folyók eséséből nyert energiát állítanak elő.

16 A J. D. e határozattal szemben keresetet nyújtott be a Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentówhoz (varsói regionális bíróság – verseny- és fogyasztóvédelmi bíróság, Lengyelország), amely 2014. november 15-i ítéletével elutasította e keresetet. E bíróság szerint a megújuló energiaforrásnak az energiáról szóló törvény 3. cikkének 20. pontjában foglalt fogalommeghatározásából az következik, hogy a valamely másik üzemből származó szennyvíz kiürítési pontján található, duzzasztótároló-egységnek nem minősülő vízerőműben előállított villamos energia nem tekinthető megújuló energiaforrásból előállított energiának.

17 A J. D. ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be a Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Cywilnyhez (varsói fellebbviteli bíróság, polgári tanács, Lengyelország). Ezen utóbbi bíróság előtt a J. D. lényegében azzal érvel, hogy a jelen ügyben nem bír jelentőséggel, hogy a másik üzem milyen módon nyerte ki a vizet, és hogy az energiáról szóló törvény 3. cikkének 20. pontja ellentétes a 2009/28 irányelv (30) preambulumbekezdésével és az 5. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikke második bekezdésének a) pontjával, mivel az említett pont az ezen irányelv által használt „vízenergia” tágabb fogalma helyett inkább „a folyók eséséből nyert energiára” hivatkozik.

18 A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a vízenergia mint megújuló energiaforrásból előállított energia magában foglalja-e azt az energiát, amelyet a mesterséges vízfolyások nehézségi ereje folytán keletkező vízáram hasznosításával állítanak elő, ha egyrészt ezt a vizet valamely másik üzem a saját céljaira duzzasztotta fel más energia hasznosításával, és másrészt, ha a szóban forgó vízerőmű nem tartozik a duzzasztótároló-egységek vagy a szivattyúzási funkcióval rendelkező átfolyó vizes erőművek körébe. E bíróság rámutat különösen arra, hogy a 2009/28 és a 2003/54 irányelv nem határozza meg a vízenergia fogalmát, és hogy a vitatott határozat meghozatalakor hatályos nemzeti jogi rendelkezések csak a folyók természetes eséséből előállított energiára vonatkoztak.

19 E körülmények között a Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Cywilny (varsói fellebbviteli bíróság, polgári tanács) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Kizárólag olyan energiát jelent-e a [2009/28] irányelv 5. cikkének (3) bekezdésével és (30) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikk[e] [második bekezdésének] a) pontjában használt vízenergia mint megújuló energiaforrásból előállított energia fogalma, amelyet vízerőművek útján állítottak elő szárazföldi felszíni vizek, köztük folyók esésének hasznosításával, vagy olyan energiát is, amelyet valamely másik üzem ipari szennyvizének kiürítési pontjára telepített (sem duzzasztótároló-egységnek, sem szivattyúzási funkcióval rendelkező átfolyó vizes erőműnek nem minősülő) vízerőműben állítottak elő?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

20 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a 2009/28 irányelv 2. cikke második bekezdésének a) pontjában foglalt „megújuló energiaforrásból előállított energia” fogalmát úgy kell-e értelmezni, hogy az magában foglalja azt az energiát, amelyet valamely olyan másik üzem ipari

szennyvizének kiürítési pontján található – sem duzzasztótároló-egységnek, sem szivattyúzási funkcióval rendelkező átfolyó vizes erőműnek nem minősülő – kisméretű vízerőműben állítottak elő, amely korábban a vizet saját céljaira nyerte ki.

21 A 2009/28 irányelv 2. cikke második bekezdésének a) pontja szerint a „megújuló energiaforrásból előállított energia” fogalma „a nem fosszilis megújuló energiaforrásokból származó energi[ár]a: [többek között] […] vízenergi[ár]a […]” vonatkozik.

22 Noha e fogalommeghatározás szövegéből az következik, hogy a vízenergiából előállított villamos energia vagy vízenergia valamely megújuló energiaforrásból előállított energia, meg kell állapítani, hogy az ezzel kapcsolatos pontosítás hiányában mindössze e megszövegezéséből nem lehet eldönteni, hogy a 2009/28 irányelv 2. cikke második bekezdésének a) pontja értelmében vett vízenergia fogalma csak a természetes vízáramlás révén nyert vízenergiából előállított villamos energiára terjed ki, vagy magában foglalja-e a mesterséges vízáramlás révén nyert vízenergiából előállított villamos energiát is, és ha igen, milyen feltételek mellett.

23 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint mind az uniós jog egységes alkalmazásának követelményéből, mind pedig az egyenlőség elvéből az következik, hogy a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést főszabály szerint az egész Unióban önállóan és egységesen kell értelmezni (2011. december 21-i Ziolkowski és Szeja ítélet, C-424/10 és C-425/10, EU:C:2011:866, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2009/28 irányelv nem tesz utalást a nemzeti jogokra a „vízenergia” kifejezés jelentését illetően, amennyiben e kifejezés az ezen irányelv értelmében vett megújuló energiaforrásból előállított energiára vonatkozik. Következésképpen e kifejezést az említett irányelv alkalmazásában önálló uniós jogi fogalomnak kell tekinteni, amelyet az összes tagállam területén egységesen kell értelmezni.

25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy azon kifejezések értelmét és terjedelmét, amelyekre az uniós jog semmilyen meghatározást nem ad, többek között azon szövegkörnyezet figyelembevételével kell meghatározni, amelyben a kifejezéseket használják, és azon szabályozás célkitűzéseinek figyelembevételével, amelynek e kifejezések részét képezik (2011. december 21-i Ziolkowski és Szeja ítélet, C-424/10 és C-425/10, EU:C:2011:866, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Ami azon szövegkörnyezetet illeti, amelyben a szóban forgó kifejezést használják, meg kell jegyezni, hogy bár a 2009/28 irányelv 2. cikkének második bekezdése pontosítja, hogy ezen irányelv alkalmazásában a 2003/54 irányelv – amelynek helyébe a 2009/72 irányelv lépett – fogalommeghatározásait kell alkalmazni, és hogy ez utóbbi a 2. cikkének 30. pontjában meghatározza a megújuló energiaforrás fogalmát, amely lényegében megfelel a 2009/28 irányelv 2. cikke második bekezdésének a) pontjában szereplő fogalommeghatározásnak, a 2009/72 irányelv nem magyarázza meg, hogy mi értendő megújuló energiaforrásból előállított vízenergia alatt.

27 Ugyanis, egyrészt a 2009/28 irányelv 5. cikkének (7) bekezdése kimondja, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának kiszámítása során az 1099/2008 rendeletben szereplő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni. Márpedig e rendelet B. mellékletének 5.1.1 pontja úgy határozza meg a vízenergiát, mint „a víz vízerőművekben villamos energiává átalakított helyzeti és mozgási energiája”, és e fogalommeghatározás hozzáteszi, hogy az „[m]agában foglalja a szivattyús energiatározást”.

28 Másrészt a 2009/28 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjából és (3) bekezdésének első albekezdéséből kitűnik, hogy egy adott tagállamban a megújuló energiaforrásból előállított energiára vonatkozó teljes bruttó energiafogyasztás kiszámítása során figyelembe kell venni – a megújuló energiaforrásból előállított villamos energiára vonatkozó teljes bruttó energiafogyasztás tekintetében –

„a megújuló energiaforrásokból [e] tagállamban előállított villamosenergia-mennyiség[et, amelyből ki kell vonni] a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamosenergia-mennyiség[et]”.

29 Hasonlóképpen, ezen 5. cikk (3) bekezdése a harmadik albekezdésében kimondja, hogy a vízenergiával termelt villamos energiát az ugyanezen irányelv II. mellékletében megállapított normalizálási szabálynak megfelelően kell kiszámítani. E szabály szerint egy adott évben a tagállam összes vízerőműve által megtermelt normalizált villamosenergia-mennyiséget a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamosenergia-termelés kivonásával kell meghatározni.

30 Ebben az értelemben a 2009/28 irányelv (30) preambulumbekezdése azt is kimondja, hogy a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamos energia nem tekintendő megújuló energiaforrásból előállított villamos energiának.

31 Amint azt lényegében a főtanácsnok indítványának 36–38. pontjában kiemelte, e tényezőkből az következik, hogy a 2009/28 irányelv 2. cikke második bekezdésének a) pontja értelmében vett megújuló energiaforrásból előállított energiának minősül minden vízenergia, függetlenül attól, hogy természetes vízáramlás révén nyert vízenergiából vagy mesterséges vízáramlás révén nyert vízenergiából állították elő, kivéve a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamos energiát.

32 Ezt az értelmezést alátámasztják a 2009/28 irányelv által követett célok. Ugyanis ez utóbbi 1. cikkéből következik, hogy az irányelv célja a megújuló energiaforrásokból előállított energia termelésének támogatása, és az (1) preambulumbekezdése alapján a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának növelése fontos részét képezi az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez szükséges intézkedéscsomagnak, és szerepet játszik az energiaellátás biztonságának előmozdításában, a műszaki fejlődés és innováció támogatásában, foglalkoztatási lehetőségek biztosításában és a regionális fejlesztésben. Ennek érdekében, ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a végső fogyasztásban betöltött részaránya 2020-ban legalább az említett irányelv I. mellékletének A. részében a számukra meghatározott célkitűzésnek megfelel.

33 Márpedig, a mesterséges vízáramlás révén nyert vízenergiából előállított valamennyi villamos energia összességének a 2009/28 irányelv értelmében vett megújuló energiaforrásból előállított vízenergia fogalma alól történő kizárása, és pusztán azért – ahogyan azt lényegében a lengyel kormány is javasolja –, mert ilyen jellegű víz áramlásáról van szó, nemcsak az uniós jogalkotó szándékával lenne ellentétes – amint az a jelen ítélet 26–31. pontjában már kifejtésre került –, hanem e célkitűzések elérését is veszélyeztetné.

34 Ugyanis az a tény, hogy a villamos energiát mesterséges vízáramlásból kapott vízenergiából állítják elő, nem jelenti a jelen ítélet 32. pontjában említett célkitűzések eléréséhez, és különösen az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez való hozzájárulás hiányát.

35 Emellett a jelen ítélet 33. pontjában javasolt általános kizárás, mivel azzal a következménnyel járna, hogy teljesen visszafogná a mesterséges vízáramlás révén nyert vízenergiából előállított villamos energia termelését, még akkor is, ha ezen mesterséges vízáramlás egy korábbi termelőtevékenység fennállása miatt áll fenn – függetlenül a szennyvizeinek villamosenergia-termelés céljából történő bármilyen későbbi hasznosításától – és még akkor is, ha e villamosenergia-termelés duzzasztótároló-egység felhasználása nélkül történik, csökkentené azon vízenergia-mennyiséget, amely a tagállamok által a 2009/28 irányelv alapján meghozandó, a megújuló energiaforrásból előállított energiatermelést elősegítő intézkedések előnyeiből részesülhet, és így veszélyeztetné e célkitűzések teljes körű elérését.

36 A kijátszás valamennyi kockázatának elkerülése érdekében fontos azonban, hogy a korábban gyakorolt azon tevékenység, amely e mesterséges vízáramlást eredményezi, nem irányulhat kizárólagosan az említett vízáramlásnak a villamosenergia-termelés céljából való későbbi hasznosítása érdekében történő létrehozására. Így többek között a mesterséges vízáramlás révén nyert vízenergiából előállított villamos energia nem tartozna a 2009/28 irányelv értelmében vett megújuló energiaforrásból előállított vízenergia fogalma alá, ha a mesterséges vízáramlást a víz korábban történő felszivattyúzásával kizárólag azzal a céllal hozták létre, hogy később e villamos energiát előállítsák.

37 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapeljárásban szóban forgó kisméretű vízerőmű nem egy duzzasztótároló-egység, sem pedig egy szivattyúzási funkcióval rendelkező átfolyó vizes erőmű, és következésképpen nem tartozik a 2009/28 irányelv értelmében vett „a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egység” fogalma alá, és továbbá, hogy az általa felhasznált mesterséges vízáramlás harmadik fél üzem által kiürített vízből áll, amely azt a saját tevékenységére nyerte ki, amit azonban a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

38 A fenti megfontolások összességére tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2009/28 irányelv 2. cikke második bekezdésének a) pontjában foglalt „megújuló energiaforrásból előállított energia” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja azt az energiát, amelyet valamely olyan másik üzem ipari szennyvizének kiürítési pontján található – sem duzzasztótároló-egységnek, sem szivattyúzási funkcióval rendelkező átfolyó vizes erőműnek nem minősülő – kisméretű vízerőműben állítottak elő, amely korábban a vizet saját céljaira nyerte ki.

A költségekről

39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) A megújuló energiaforrásból előállított energia [helyesen: energia felhasználásának] támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke második bekezdésének a) pontjában foglalt „megújuló energiaforrásból előállított energia” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja azt az energiát, amelyet valamely olyan másik üzem ipari szennyvizének kiürítési pontján található – sem duzzasztótároló-egységnek, sem szivattyúzási funkcióval rendelkező átfolyó vizes erőműnek nem minősülő – kisméretű vízerőműben állítottak elő, amely korábban a vizet saját céljaira nyerte ki.

Aláírások

i — A jelen szöveg 22., 31., 33., 34., 35., 36. és 37. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.